

Jedyn dakel...

We jednym móldnym cajtóngu pokôżało sie łogłoszyni, iże policyjô zuchtô, chledô za ludziami do roboty. Głósiyli sie trzi blóndiny. Ale, sztela bóła ino jedna. Tameszne byamtry uzdali, co łobieróm ta jedna na dródze maluškigo... testu.

– Paniczko, kuknijcie, sam mómy jedne zdjyńci chopa ze jejigo „profilu” na FB. Rzyknijcie nóm łó niym jak nômwiyncyj, co łó niym miarkujecie, co wóm sie zdo, abo i niy...

– Ło, blank niy! Łón ci mô ino jedyn dakel...

Dziółsze podziynkowali, a drugô dostała te same pytani.

– Łón, wiedzóm łóni, mô ino jedyn ... dakel!

Ta tyż łodciepli. I terôzki prziszła raja na trzeciô frela.

– Rzyknijcie nóm paniczko jak nômwiyncyj łó tym chopie ino na gróncie jejigo zdjyńciô.

– Tyn chop nosi „szkła kontaktowe”.

Ta kómisyjô kukła tak na nia festelnie zadziwiônô. Kuknyli do papiórów, richtik.

– Nó, tóż fajniście. Sómeście paniczko przijimanô do roboty! Ale rzyknijcie nóm jesce na łostatek, jakeście to paniczko wypokopiyli?

– Anó, to bóło ganc ajnfach. Tyn chop mô te moderne „szkła kontaktowe”, bo niy moge nosić bryli...

– A to skuli czego?

– Nó, jakôż to skuli czego? Nó, bo łón mô ino... jedyn dakel!